

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 014994 21 Uvl

Novi Travnik, 13.01.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku po sudiji Almi Islamović, kao sudiji pojedincu, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić-Žderić, u upravnom sporu tužitelja G.D. ..., W., R.A., protiv tuženog Federalni zavod za penziono/mirovinsko osiguranje Mostar, radi ponavljanja postupka okončanog presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 U 014994 21 U od 13.04.2021.godine, u upravnoj stvari ostvarivanja prava na porodičnu penziju, van ročišta, dana 13.01.2022.godine donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Tužba tužitelja za ponavljanje postupka okončanog Presudom Kantonalnog suda u Novom Travniku, broj 06 0 U 014994 21 U od 13.04.2021.godine kojim je odbijena tužba tužitelja protiv tuženog radi poništenja rješenja broj: FZ3/8/1-31-3-126-2/20, OB/MB 1032054491 u upravnoj stvari ostvarivanja prava na porodičnu penziju, se odbacuje kao neblagovremena.

Obrazloženje

Presudom ovog suda broj 06 0 U 014994 21 U od 13.04.2021. godine, odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja protiv tuženog radi poništenja rješenja broj: FZ3/8/1-31-3-126-2/20, OB/MB 1032054491 u upravnoj stvari ostvarivanja prava na porodičnu penziju.

Protiv ove presude tužitelj je podnio tužbu za ponavljanje postupka dana 06.10.2021.godine. U tužbi se navodi da je osporenim rješenjem tuženog odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja direktora Kantonalne administrativne službe u Travniku broj FZ9/2/1-35-2-52626-21/16, matični broj 1032054491 od 24.03.2020.godine kojim je po službenoj dužnosti poništeno konačno rješenje FZ MIO/PIO Kas-e Travnik OB: 1032054491 od 30.08.2017.godine i zamijenjeno sa rješenjem kojim se utvrđuje da G.D., tužitelju, udovcu S.D.R., ne pripada pravo na porodičnu penziju kao i isplata iste za period od 03.09.2016.godine do 31.08.2019.godine jer navodno u momentu priznavanja i korištenja prava tužitelj je bio u osiguranju u A., odnosno do 31.12.2019.godine do kada je isplaćivana porodična penzija. Istovremeno sud u svojoj presudi obrazlaže da „ono što je bitno i odlučno u ovom predmetu je da li je tužitelj u vrijeme kada je primao porodičnu penziju istovremeno bio i osiguranik odnosno da li je u to vrijeme bio uposlen“, umjesto da predmetne okolnosti utvrdi na potpun i vjerodostojan način, sud pogrešno tumači obrazac A/BiH14 (dokument koji je tuženi predočio) izvodeći pogrešan zaključak da je tužitelj u navedenom periodu bio u osiguranju odnosno u radnom odnosu. Na osnovu odredbe člana 47. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnom

postupku Federacije BiH tužitelj podnosi predmetnu tužbu za ponavljanje postupka jer je u međuvremenu saznao nove činjenice, na koji način stiče mogućnost da upotrijebi nove dokaze na osnovu kojih predmetni spor može bit riješen u korist tužitelja. Dokazi odnosno okolnosti koje čine vjerovatnim postojanjem tog osnova, na osnovu člana 50. tačka 2. Zakona jesu novi i dopunjeni obrazac A/BiH14 od 02.07.2021.godine, nosioca osiguranja tužitelja u A., a koji je sačinjen na njemačkom jeziku i na jednom od službenih jezika u BiH, kao i obrazac E 205 od 01.07.2021.godine, nosioca osiguranja tužitelja u A., koji je sačinjen na njemačkom jeziku i preveden od strane sudskog ovlaštenog tumača za njemački jezik koji se prilaže uz tužbu. U cilju objektivne ocjene valjanost navedenih dokumenata tužitelj ukazuje da pomenuti obrazac nadležni nosilac osiguranja u A. uvijek i u svakom slučaju dostavlja službenim putem nadležnom organu u BiH, što je i ovom prilikom učinio o čemu ima i obavještenje kao i primjerak istog te na taj način ukazuje da tužitelj nije u stanju da utiče na bilo koji način na sadržaj dokumenta. Na osnovu gore navedenih obrazaca je sasvim očigledno, jasno i pregledno navedeno da je tužitelj za vrijeme od 03.09.2016.godine do 31.01.2019.godine bio nezaposlen i korisnik socijalne pomoći te je tek u periodu od 01.02.2019.godine do 31.08.2019.godine tj. do dana sticanja prava na starosnu penziju bio osiguranik odnosno nalazio se u radnom odnosu. Dakle, nesporno je da tužitelj temeljem navedenih novih i potpunih dokaza s pravom polaže pravo na isplatu porodične penzije za period od 03.09.2016.godine do 31.01.2019.godine, a ne do 31.08.2019.godine odnosno do 31.12.2019.godine do kada je vršena isplata porodične penzije, a što je istaknuto i tokom ranijeg postupka, jer, a što ponavlja, tužitelj u navedenom periodu nije bio osiguranik, odnosno nije bio zaposlen, a što je u suprotnosti sa navodima obrazloženja u presudi navedenog suda koji pogrešno i na štetu tužitelja i bez izvođenja dokaza izvodi suprotan zaključak. Imajući u vidu da su gore navedeni dokumenti izdati 01.07.odnosno 02.07.2021.godine, na pomenuti način su ostvarene pretpostavke za blagovremeno podnošenje predmetne tužbe, te kao dokaz tome predlaže uvid u pomenuta pismena. Imajući u vidu navedeno, u smislu člana 50. tačka 4. Zakona, ukoliko tužena strana spori osnovanost novog tužbenog zahtjeva, tužitelj predlaže da sud izvrši detaljan uvid u priložene mu dokaze, pažljivo utvrdi činjenice koje se tiču radnog odnosa tužitelja, isto tako da zatraži od tuženog dostavu dokumentacije na osnovu koje je već ranije priznao pravo tužitelju na porodičnu penziju u cilju njihove usporedbe sa novim dokazima gdje se može jasno i nesporno utvrditi da status tužitelja u pogledu radnog odnosa uopće nije bio promijenjen za vrijeme korištenja porodične penzije te da donese novu presudu i izmijeni rješenje tuženog u smislu da tužitelju prizna pravo na porodičnu penziju u periodu od 03.09.2016.godine do 31.01.2019.godine.

Tuženi u odgovoru na tužbu je naveo kako upravnim aktom ovog zavoda nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja pa predlaže da se predmetna tužba odbije kao neosnovana.

Odlučujući o predmetnoj tužbi u granicama navoda iz iste i razloga iz člana 47.stav 1. tačka 1.Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), ovaj sud je po osnovu iz člana 51. stav 2. istog zakona odlučio kao u izreci ovog rješenja iz slijedećih razloga:

Tužba za ponavljanje postupka je neblagovremena.

Prema odredbi člana 47. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima, a na koji zakonski osnov se poziva tužitelj jasno je propisano da „Ako stranka sazna za nove činjenice ili nađe ili stekne mogućnost da upotrijebi nove dokaze na osnovu kojih bi spor bio povoljnije riješen za nju da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni ili upotrijebljeni na raspravi u ranijem sudskom postupku“ može podnijeti tužbu za ponavljanje postupka i to u roku iz člana 48. citiranog zakona koji propisuje da se „Ponavljanje postupka može tražiti najkasnije u roku od 30 dana od dana kada je stranka saznala za razlog ponavljanja. Ako je stranka saznala za razlog ponavljanja prije nego što je postupak kod suda okončan, ali taj razlog nije mogla upotrijebiti u toku postupka, ponavljanje se može tražiti u roku od 30 dana od dana dostavljanja sudske odluke“.

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je osporavana presuda, broj gornji, od 13.04.2021.godine dostavljena tužitelju dana 27.04.2021.godine, a tužba podnesena dana 06.10.2021.godine tj. po proteku roka od 30 dana od dana prijema odluke suda.

Istina, tužitelj blagovremenost pravda činjenicom da je za razlog za ponavljanje saznao tek od dana kada je izdat „novi dokaz“ a koji datira od 01.07. odnosno 02.07.2021.godine, no kako je tužba podnesena dana 06.10.2021. godine, to je očito da je u datom slučaju protekao rok od 30 dana i od dana saznanja za razlog za ponavljanje.

Osim toga, ovaj sud primjećuje da navedene razloge odnosno da „dopuna dokaza“ u pogledu činjenica koje se ističu u tužbi za ponavljanje postupka, tužitelj je isticao i ranije kod suda, kao i kod tuženog u upravnom postupku, tako da se ne radi o novim dokazima, a ovo pogotovo što su u relevantnom dijelu istovjetni sa podacima sa kojima je raspolagao nadležni organ (obrazac A/BiH 14 koji je po službenoj dužnosti dostavljen od strane nositelja osiguranja R.A.) pa tako i sud koji je u potpunosti prihvatio činjenično utvrđenje organa uprave, odnosno kako predmetnom tužbom se ustvari ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, a koje kao takvo nije zakonski razlog za ponavljanje postupka, već da navedeno eventualno može bit razlog za obnovu postupka pred nadležnim organom uprave koji je odbio žalbu žalitelja izjavljenu protiv rješenja prvostepenog organa koji je izmijenio raniju odluku (član 248. Zakona o upravnom postupku „Službeni novine Federacije BiH“, broj 2/98 i 48/99), jer i sam tužitelj navodi da su ti „novi podaci“ dostavljeni po službenoj dužnosti tuženom i u kom postupku se može uostalom i po prijedlogu stranke koja nalazi da su joj povrijeđena prava zagarantovana Ustavom BiH ponovo razjasniti status tužitelja u spornom periodu odnosno da li je isti bio u svojstvu osiguranika ili pak samo i isključivo primalac socijalne pomoći koja nije istovjetna sa pomoći koja se daje nezaposlenim licima i što bi bilo od utjecaja na ostvarenje prava na porodičnu penziju prema Zakonu o penzijsko i invalidskom osiguranju F BiH („Službene novine F BiH“, broj 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06, 4/09 i 55/12) koji je važio u momentu ostvarivanja prava tužitelja.

Stoga je ovaj sud donio odluku kao u izreci ovog rješenja s pozivom na odredbu člana 51. stav 2. Zakona o upravnom sporu F BiH.

Zapisničar
Ivana Čorić-Žderić

Sudija
Alma Islamović